

[Kolbjørn.]

med lønningerne for statsseminarierne, kunne medføre visse vanskeligheder for seminarier, der for at sikre sig de bedst mulige lærerkræfter knytter specialister til sig med et begrænset timetal. Under udvalgets samråd med undervisningsministeren har denne erklæret sig villig til at ændre timebetalingssatserne på statsseminarierne, således at de modsvarer løntrinene for de fast ansatte lærere, hvorved det problem, som Privatseminarieforeningen har peget på, skulle finde sin løsning.

Endvidere har undervisningsministeren stillet 5 ændringsforslag, der alle er af teknisk karakter, i det væsentlige en afpasning af stillingsbetegnelser efter den senest gennemførte seminarielov.

Udvalget har tiltrådt samtlige af undervisningsministeren stillede ændringsforslag, og jeg skal herefter på det samlede udvalgs vegne indstille lovforslaget til vedtagelse med disse ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af revision af lov om statens husholdningsråd.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3529, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 811).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): Udvalget indstiller det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til væremærkelov.

(Første behandling findes i tidenden sp. 738, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 789).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Lund Jensen): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget afholdt 11 møder, hvor man indgående har drøftet lovforslagets paragraffer og sammenholdt disse med den kommissionsbetænkning, der ligger til grund for lovforslaget. Ligeledes har de mundtlige og skriftlige henvendelser, udvalget har modtaget fra Danske Patentagenters Forening og fra Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse, været genstand for omhyggelig prøvelse. De bemærkninger, der er fremsat af de to organisationer, har endvidere været drøftet med den højtærede handelsminister i et samråd, hvilket er resulteret i, at

[Lund Jensen.]

ministeren har stillet de i betænkningen indeholdte ændringsforslag, der nærmest tilsigter at klargøre lovforslagets bestemmelser.

For øvrigt har de to organisationer, jeg nævnte før, over for udvalget givet udtryk for, at de hellere ser forslaget gennemført, som det foreligger, fremfor at forsinke det gennem en langvarig udvalgsbehandling.

I betragtning af den grundige kommissionsbehandling, der er gået forud for lovforslagets tilblivelse, er det vel kun naturligt, at udvalget ikke har fundet anledning til at foreslå principielle ændringer i lovforslaget. Der er fra alle sider i udvalget enighed om, at det foreliggende lovforslag rummer betydningsfulde forbedringer i forhold til den gældende lov.

Efter at betænkningen var afgivet, har udvalget dog modtaget fornyede henvendelser, som man agter at tage op til behandling mellem anden og tredje behandling.

I det samråd, som udvalget har haft med ministeren, har man også været inde på drøftelser af de fremtidige takster for indregistrering af varemærker. Herunder har den højtærede handelsminister erklæret, at ministeriets bestræbelser vil gå ud på at fastlægge taksterne sådan, at lovens administration kommer til at hvile i sig selv, men at man samtidig agter at optage forhandling med de øvrige nordiske lande for at søge at nå til størst mulig ensartethed i taksterne inden for det nordiske område.

Med disse bemærkninger skal jeg på hele udvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-22, ændringsforslag nr. 1, § 23, således ændret, §§ 24 og 25, ændringsforslag nr. 2, § 26, således ændret, §§ 27-31, ændringsforslag nr. 3, § 32, således ændret, §§ 33-35, ændringsforslag nr. 4, § 36, således ændret, § 37, ændringsforslag nr. 5, § 38, således ændret, §§ 39-46, ændringsforslag nr. 6, § 47, således ændret, ændringsforslag nr. 7 og § 48, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af den i Genève den 6. marts 1948 vedtagne konvention angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2325, fremsættelsen i tidenden sp. 3468).

Sagen sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Den internationale retsorden til søs har fra tidernes morgen været kendetegnet af, hvad der var engelsk skik og sædvane. England var den største søfarende nation, og hvad der var engelsk lov, fulgte andre landes skibsfart mere eller mindre. Det var bl. a. englænderen lord Plimsoll, der fik fastsat skibes lastemærker og dermed grundlagt en vis retsorden om sikkerheden til søs. Det medførte også, at de internationale konventioner, der efterhånden blev undertegnet, administreredes af den engelske regering. Under sidste krig blev der et mere intimt samarbejde mellem de allieredes handelsflåder, og det medførte, at retsordenen kom ind i mere faste organisatoriske rammer. Da England ydermere ikke fortsat ønskede at administrere de forskellige søfartskonventioner, var det nærliggende, at en international søfartsorganisation burde dannes.

Fra dansk side har man ligesom det øvrige Norden hidtil holdt sig noget passiv over for denne organisation. Det er således 10 år siden, den konvention om en international søfartsorganisation, som det nu foreslås at Danmark skal ratificere, blev vedtaget. Grunden til denne tilbageholdenhed fra dansk side må søges i, at der var planer om at give organisationen for stort et virkefelt, idet den foruden med rent tekniske spørgsmål også skulle beskæftige sig med økonomiske og handelsmæssige forhold. Imidlertid kan Danmark selv-